

Περιοδος δευτέρα

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΙ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΞΑΝΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δεκ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 41.

ЕИКОНОГРАФИМЕНН

EN TO EΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΣΥ ΑΡΩΜΗ ΕΙΔΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

Тимн Фуллоу Алип 40

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 41.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθῆναι, 14 Οκτωβρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ): ΚΡΑΒΑΡΑ (όδοιπορικαὶ σημειώσεις), ύπὸ Α. Καρχαΐτσα. — ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΑ ΣΥΓΓΡΟ, ποίημα ύπὸ Γερ. Μαρκοφῆ. — ΑΝΩ ΚΑΤΩ, μυθιστόρημα Τουλίου Βέρν. (Μετάφρ. Ε. Ρ. Ρ.) — ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ: Τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς. — ΔΑΟΥΓΡΑΦΙΚΑ: ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ύπὸ Η. Τσιτσέλη. — ΕΙΗΜΕΙΟΣΣΕΙΣ: Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παντοῖα, Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γνῶμαις καθ' ἔθοδοις, "Ἐν παγγέδεον κατὰ δεκαπενθήμερον. (Ἐν τῷ παραρτήματι): ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. — ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΔΔΝΕΙΟΝ. — ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ. — ΑΔΑΝΑΟΓΡΑΦΙΑ. — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. — ΠΑΙΓΝΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΑΙΓΑΙΝΙΔΙΑ, (είχων I. Μπλόκ). — ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ «ΑΝΩ ΚΑΤΩ». — ΠΩΣ ΗΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΗΚΩΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟ ΧΕΡΙ (πτιζίνην). — ΤΡΙΑ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΑΓΓΙΚΑ

ΖΕΥΣ ΑΓΑΝΘΗ

Ἐν Θορικῷ εὑρέθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα οὐρανὸς ἹΕΡΟΥ ΔΙΟΣ ΛΥΑΝΤΗΡΟΣ ("Ὄρος ἱεροῦ Διὸς Λυκνητῆρος"). Δυστυχῶς οῦτε τὸν λίθον εἰδούμεν, οὔτε αποτύπωμα τῶν γραμμάτων, ἵνα κρίνωμεν ἂν εἶναι ἀσφαλής ἢ ἀνάγνωσις καὶ διέσωμεν ἀκριβέστερον τὸν γράμμον, καθ' ὃν ἐχαράχθη ἡ ἐπιγραφὴ. Νομίζουμεν δῆμος ὅτι δύναται ν ἀναχθῆ ἀπό την κατὰ προσέγγισιν εἰς τὰς ἄρχας τοῦ Δ' αἰώνος π. Χ. δηλούντι ὅλιγα ἔτη μετά τὴν μεταρρύθμισιν τῆς γραφῆς ἐπὶ τοῦ ἄρχοντος Εὐκλείδου (403 π. Χ.), ἔνσκα τῆς ἐλλειψεώς τοῦ στοιχείου Η πρὸ δήλωσιν τῆς διστύτητος ἐν τῇ λέξει ἴεροῦ καὶ τῆς παρουσίας τοῦ αὐτοῦ στοιχείου ἐν τῇ λέξει ὅρος διότι ἐν δρικαῖς ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς παρέμεινε καὶ μετά τὸν Εὐκλείδην ἐπὶ τινα ἔτη ἡ χρῆσις τοῦ Η πρὸ δήλωσιν τῆς διστύτητος ἐν τῇ λέξει ταύτῃ τῆς δὲ λέξεως ἴερος εἰς προτίθεται πάντοτε τὸ Η ἐν πάσαις ταῖς πρὸ τοῦ Εὐκλείδου ἐπιγραφαῖς καὶ εἰν αὐταῖς ταῖς παραλεπούσαις τὸ στοιχεῖον τοῦτο πρὸ ἄλλων διασυνοιμένων λέξεων.

Ο εύρων τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἀνάκοινώσας αὐτὴν Χ.
Δ. Α. Ἀντωνακόπουλος, υπάλληλος τῶν Μεταλλουρ-
γείων τοῦ Λαυρείου, ἀγγέλλει ὅτι πλήν ταύτης εὑρε καὶ
τὸν τοῦ Οἰδίποδος τάφον, ὃς ἐπακριβῶς (;) περιγρά-
ψεται, καὶ τὸν τῆς Εὐχλάτου Δήμητρος ναὸν, τὸ μέρος
ἐνθα ἔκειτο τὰ τοῦ Πειρίθου καὶ Θησέας σύμβολα
πίστεως καὶ τὸ κοστον χάσμα·^ν (Νέα ἐφημερίς 11 Σε-
πτεμβρίου 1890). Δηλογότι πάντα δσα ἀναφερονται
εν τῇ περιγραφῇ τοῦ θανάτου τοῦ Οἰδίποδος παρὰ Σο-
φοκλεῖ (Οἰδ. Κολων. 1590 κ. ἁ.). Ταῦτα δ' ἀφοροῦν
λαβὼν ἐν τῆς ἐπιγραφῆς, ἦν ὑπολαμβάνει ὡς κυροῦ-
σαν ἐπαρκῶς τὴν γνησιότητα τῶν εὑρημάτων. Ὁμο-
λογουμένως πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτων ἀποτελεσμάτων
ἀπαιτεῖται μὲν καὶ πολὺς ἐνθουσιασμὸς ὑπέρ τῆς ἀρ-
χαιότητος, ἀλλὰ συνάμα καὶ πολλὴ φαντασία καὶ ἔτι
πλειστέρα ἐλευθερία ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ κειμένου τοῦ
Σοφοκλέους. Σημειώτεον δ' ὅτι ίδια περὶ τοῦ τάφου
τοῦ Οἰδίποδος δὲ Σοφοκλῆς σαφῶς ὑποδικεῖνει ὅτι εἶνε
ἀνύπαρκτος καὶ οὐδαμοῦ γῆς πρέπει νὰ τὸν ζητῶσι,
λέγων ὅτι τὴν θέσιν αὐτοῦ μόνος δὲ Θησεὺς ἔγγων, δοτις
ῳράκισθη νὰ μη̄ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς κκνένα (Οἰδ.
Κολ. 1760 κε.)

Ούδεν ἡττον ἡ δρικὴ ἐπίγορχρὴ τοῦ Θορικοῦ ἔχει καὶ καθ' ἑαυτὴν πολλήν σημασίαν, διότι ἐκ ταύτης μανθάνομεν διὰ τοῦ Εἰ καὶ Δ' αἰῶνα π. Χ. ἐτίματο ἐν τῇ Ἀττικῇ δὲ Ζεὺς ὑπὸ ἐπίκλησιν ἀγνωστον τέως. Ο. χ. Ἀντωνακόπουλος, εἰς ὃν μέγας ὄφειλεται ἐπαίνος διὰ τὸν ζῆλον αὐτοῦ, παρακαλεῖ (ἐν Νέᾳ Ἐφημερίδι τῆς 8° «Οκτωβρίου») νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἔξτηγησις τῆς ἐπικλήσεως ταύτης. «Ως ἀνεγνωσθή δύωμας ἡ λέκκη είναι οὐ μόνον ἀγνωστος, ἀλλὰ καὶ ἀκτινόθοτος. Αδιστάκτως δὲ νομίζουμεν διὰ πρέπεις ν' ἀναγνωσθῇ «Ἄυγντηρος», ἀντικαθισταμένου δηλωσθή τοῦ ἀρχιτικοῦ Λ Διὰ τοῦ Α, οὗ στοιχείου ἡ μέση γραμμὴ ἐγένετο ἵσω; ἔξιτηλος.

Τὸ δὲ Ἀναντήριον εἶναι μὲν λέξις τὸ ποῶτον νῦν ἀπαντῶσα, ἀλλὰ κανονικῶν ἐσχηματισμένη ἐκ τοῦ ῥῆματος αὐτοῦ ινω, φανερὸν ὅτι σημαίνει τὸν Ἑγραίνοντα, προερχούσα οὖσα ἐπίκλησις τοῦ θεοῦ τοῦ θερινοῦ καύματος, τοῦ μαραίνοντος τὰ βλαστήματα. Ως τοιοῦτος δὲ ἐτιμάτο ὁ Ζεὺς καὶ ἐν Χίῳ, ἐπικαλούμενος Αἴθιοψ (Διηγήφ. 537) καὶ ἀλλαγοῦ ἐπικαλούμενος Σειριός (Ἐπιμολ. τὸ μέγα σ. 710, 28). Πιθανῶς δὲ καὶ ἡ ἐν Αθηναῖς εἰς τιμὴν τοῦ Πολιέων Διός ἀγρουμένη κατὰ μῆνα Σκιροφορίων περὶ τὰς ἄργας Ιουλίου ἔστρη τῶν Βουφρίων ἢ Διπολίων, ἐσκόπει τὸν ἔξιλαπλὸν τοῦ θεοῦ τῶν ὀλεθρίων εἰς τὴν γεωργίαν καυμάτων. Διότι ἡ λατρεία καθόδου τοῦ Διός ἐν Ἀττικῇ, διατερρήσατα εὐκρινῶς τὸν ἀρχαικὸν φυσικὸν τύπον, εἴχε διττὸν χρακτῆρα, δηλονότι ἐτιμάτο ὁ Ζεὺς καὶ ὡς θεὸς εὐλογίας κατὰ τὸ ξεῖρον, ἐπικαλούμενος Μειλιγίος, καὶ ὡς θεὸς δλέθρου κατὰ τὸν γειμῶνα, ἐπικαλούμενος Μαιμάκτης. “Οθεν ἐκ τοῦ εὐρέθεντος ὅρου μανθάνομεν τὴν ὑπαρξίην ἐν Ορεικῷ Ἱεροῦ Διός Ἀναντήρος, καὶ τεκμαιρόμεθα διτὶ ὡς αἴτιος τῶν ἐπιβλαδῶν καυμάτων ἐτιμάτο πιθανῶς ὁ Ζεὺς διὰ τῶν συνήθων ἐν Ἀττικῇ ἀπὸ διοικομένων περὶ τὴν εὔηπερτην τελετῶν.

Ἡ λέξις Αὔαντήρ νομίζουμεν δι: δύναται προσέτι νὰ δόηγήσῃ ἡμᾶς εἰς ὁρθοτέραν κατανόησιν χωρίου τινὸς τοῦ Ἀριστοφάνους (Βάτραχ. 194), ἐν ᾧ εἰς τὸν δοῦλον Ξανθίαν, ἔρωτῶντα ποὺ δὲ ἀναμένην, ἀποκρίνεται ὁ Χάρων, «Παρὰ τὸν Αὔαίνου λίθον». Τὴν λέξιν Αὔαίνου δὲ Θεσσαλονίκης Εὔσταθίος θεωρεῖ πεπλασμένην ὑπὸ τοῦ Κωμικοῦ, τούτο δὲ ἐπαναλαμβάνουσι τινες τῶν σχολιαστῶν, καὶ παραδέχονται οἱ πλειστοὶ τῶν νεωτέ-

Ἐκδέστας προσεγώς

To Aster

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΤΕΤΡΑΣΤΗΔΟΝ ΣΧΗΜΑ

Διευθυντής Θ. ΆΝΝΙΟΣ — Συντάκται Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ, Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Συνεργάται οι πλειστοί τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, ἐπιστημόνων
καὶ καλλιτεχνῶν.

ΑΡΘΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΑ, ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ,
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΛΠ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΦΥΛΑΞ

« ТРЕХА ГУРУШЕ ! »

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΗΜΕΡΟΔΟΓΙΟΝ

THE ENTIA

1891

ΤΙΜΑΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΡΑΧ. 2

'Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δοαχ. 2,25 — 'Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δῷ χρ. 2,25

ΕΚ 200 ΣΕΛΙΔΩΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ 8ου ΜΕΤΑ 45 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΤΑΤΗΣ ΥΛΗΣ

ΑΑΧΕΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ ἔξωφύλλου ἑκάστου ἀντιτύπου ὑπάρχει ἀριθμὸς λαχνοῦ, ὥστε δὲ ἀγοραστὴς καθίσταται καὶ μέτοχος λαχείου, τοῦ ὅποιου ἡ ἐκκύβευσις θὰ γείνη τὴν αὐτοπαχήν τοῦ φεβρουαρίου 1891. Τοῦ λαχείου τούτου κερδίζουσιν 100 ΛΑΧΝΟΙ ὡς ἔξης: δ. πρῶτος: Μίαν ἐγγραφὴν εἰς διόλκηρον τὸ Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν οἱ πέντε μετ' αὐτὸν ἀνὰ μίαν Καλλιτεχνικὴν Πινακοθήκην—οἱ εἰκοσιμετ' αὐτοὺς τοὺς δύο τόμους τῆς Εἰκονογραφημένης Ἐστίας τοῦ 1890—οἱ τριάκοντα τέσσαρες μετ' αὐτοὺς τοὺς τέσσαρας τόμους τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἐστίας— οἱ τεσσαράκοντα τελευταῖοι ἀναμίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα· ἦτοι ἀντικείμενα ἐν διώφῳ ἀξίας δραχμῶν δικτακοσίων.

Παραγγελέαι ἀποστολῆς ἀντιτύπων ἀπευθύνονται μόνον

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Kai πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτοῦ

* * * Ἐμ. Βεκαρέλην, ἐν Σύρῳ. — Ἀνδ. Πάσχαν, ἐν Πάτραις. — Ε. Δόσιον καὶ Σ. Γουλήν, ἐν Κερκύρᾳ. Ζωσ. Ἐσφιγμενίτην, ἐν Βώλῳ. — Ἀδελφὸν Δεπάτα, ἐν Κωνσταντινούπολει. — Π. Χριστοδούλου, ἐν Βουκουρεστίῳ. — Π. Περράκην, ἡ Ζερβάτην, ἐν Οδησσῷ. — Θεολ. Δημητριάδην, ἐν Σμύρνῃ. Σαράντην, ἡ Ἀλεξανδρεία.